RADY PRAKTYCZNE

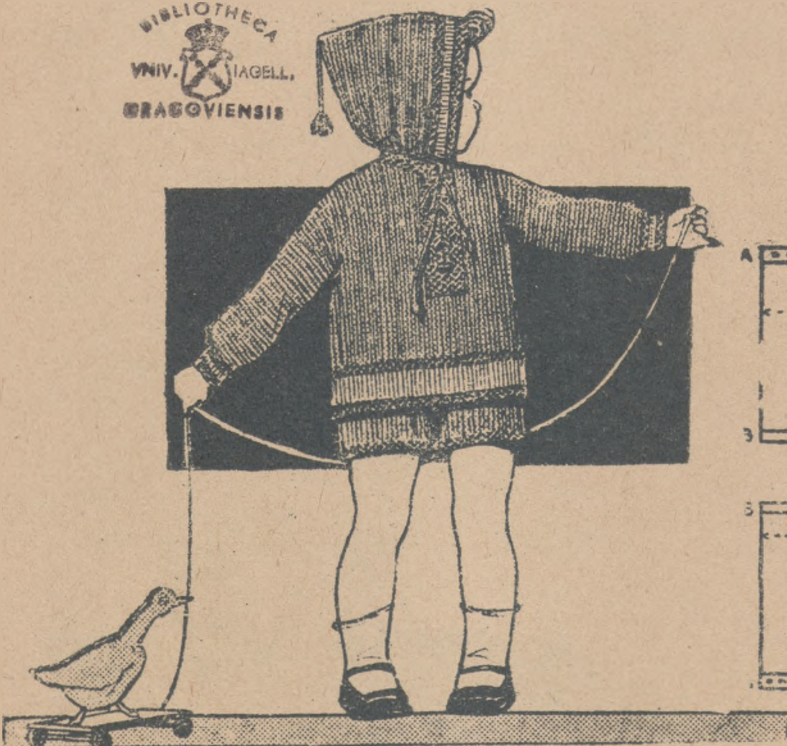
Dodatek do Nr. 17
DWUTYGODNIKA „MŁODA MATKA"

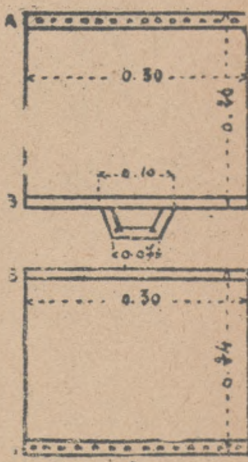
TREŚĆ NUMERU: Ubranka. Ubranko z kapturkiem. Paltociki jesienne. Łatwe wyszycie na kieszonkę fartuszka. Jesienne płaszczyki. Kuchnia dziecięca.

UBRANKA

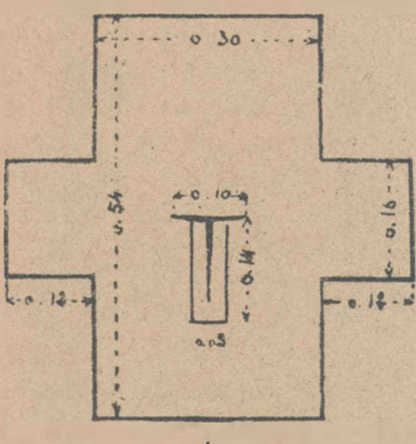

Ubranko z kapturkiem

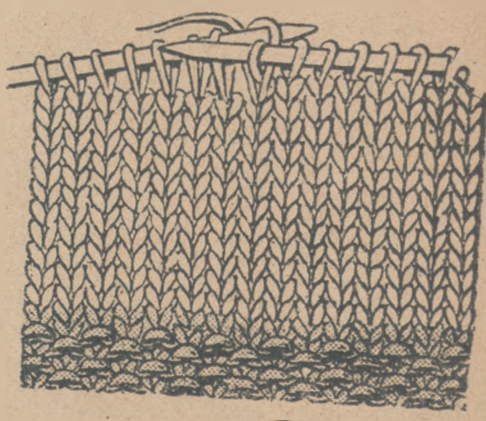

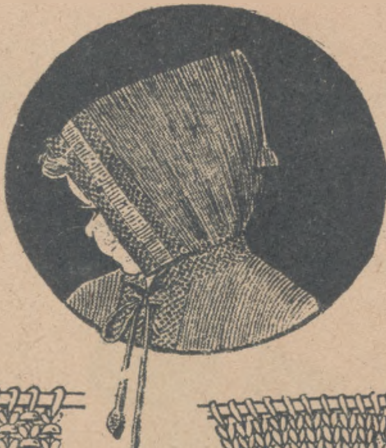
2

1

3

4

5

Bardzo oryginalne i praktyczne jest ubranko z kapturkiem. Na pierwszy okres jesieni zastąpi ono paltocik i czapeczkę. Dziecku będzie w niem ciepło, swobodnie i lekko. Dlatego radzę mamusiom zabrać się do roboty, która zresztą nie jest ani bardzo trudna ani żmudna.

Przed zaczęciem roboty należy wyciąć formę na żakiecik, tak jak na rysunku 1. i na majteczki (rysunek 2.).

Na całe ubranko trzeba 150 gramów kolorowego jedwabiu lub wełny Zephyr i kilka gramów białej wełny. Bardzo ładnie wygląda ubranko z wełny kolorowej połączonej z białą.

Majteczki. Zaczyna się od paska i robi się odpowiedniej długości majteczki ściegiem „jersey", (rys. 3.) następnie robi się kilka rządków ściegiem zmiennym (rys. 4.). Tak samo robimy drugą część majteczek, do których dołączamy na dole klapkę. Majteczki zszywamy na bokach, a u góry bierzemy na gumkę. Klapką spinamy majteczki u dołu.

Żakiecik zaczyna się od dołu. Zrobić trzeba kilka rządków ściegiem zmiennym (rys. 4.), potem robi się ściegiem „jersey" (rys. 3.) białą wełną, aby wyrobić pas dolny, następnie znowu kilka rządków ściegiem zmiennym (rys. 4.). Gdy pas zrobiony robi się dalej żakiecik ściegiem jersey według formy. Zapięcie na środku robi się znowu ściegiem zmiennym, poza tem dół przodu tak jak i dół tyłu ozdobiony jest białym pasem, w ten sam sposób wyrobionym. Po zrobieniu całej formy zszywa się ją na bokach.

Kapturek dorabia się do żakiecika tak jak na rysunku 5., powiększając ciągle objętość kapturka. Gdy jest już dosyć szeroki robi się zwykłym ściegiem jersey. Zakończenie kapturka wyrabia się tak, jak dół żakiecika białą wełną.

OPIS UBRANEK

1) Sukienka dla dziewczynki z różowego surowego jedwabiu.

2) Paltocik z granatowego szewiotu, guziki kuliste.

3) Paltocik z jasno-popielatej wełny stebnowanie z ciemno-popielatego jedwabiu.

3

2

4) Ciemny paltocik z zamszu, kołnierz i mankiety z puszystego futra.

5) Lekki paltocik z szafirowego sukienka, wyszycie jedwabne koloru „banana“. Kapelusik tegoż koloru.

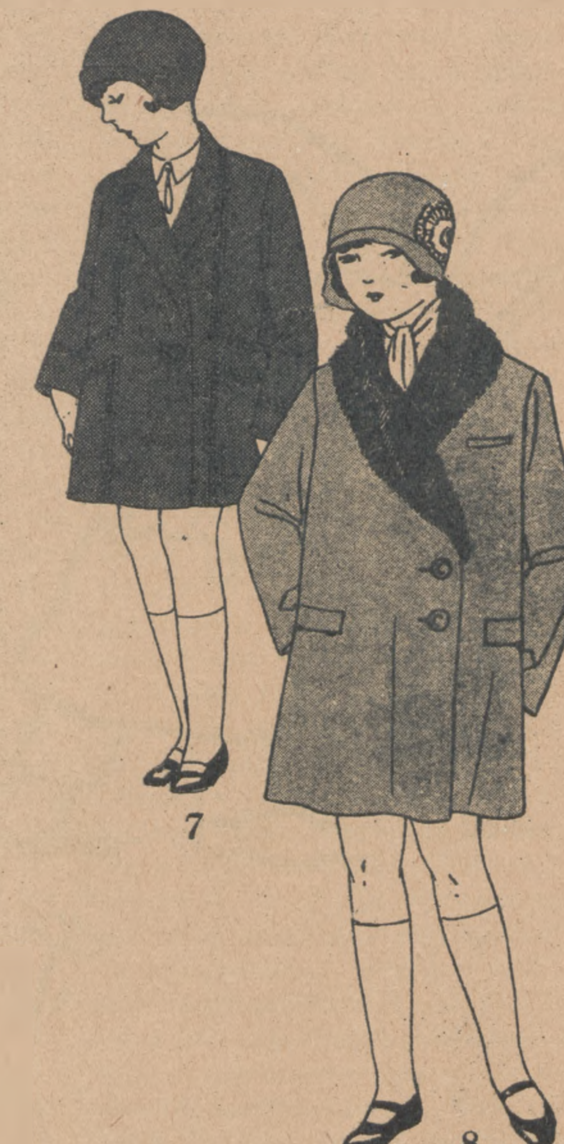

4 5 6

6) Paltocik dla chłopczyka z ciemnego szewiotu, guziki skórzane.

7) Paltocik z g[illegible]rdiny koloru wiśniowego, galon w tym samym to[illegible]

8) Paltocik z welu koloru „beige“, kołnierz szalowy.

7

8

Łatwe wyszycie na kieszonkę fartuszka

JESIENNE PŁASZCZYKI

Minęło lato wracamy do miasta. Dzieci naturalnie wyrosły i zmężniały podczas pobytu na wsi, mamusie cieszą się i z dumą patrzą na swe pociechy, ale... Naturalnie „wyrosły“ z przeszłorocznych ubranek, no i co gorsza z płaszczyków. Trzeba sprawić im coś nowego na jesienne słoty. O ile mamusia chce ubrać dzieci praktycznie, to radziłabym zrobić płaszczyk z dość grubego materjału angielskiego (naturalnie wyrób krajowy). Materjał powinien być w dobrym gatunku i niezbyt nabity, lecz puszysty, aby nie był za ciężki. Płaszczyk podbić można satynką lub flanelką. Fason prosty — angielski. Płaszczyk taki nie zniszczy się na deszczu, nie zaszkodzi mu, gdy dzieci dokazując, upadną na wilgotną ziemię. Czapeczka z tego samego materjału lub filcu i buciki na dość grubej podeszwie stanowić będą doskonałą całość, jako ubranie spacerowe, zwłaszcza o ile spacery dzieci nie ograniczymy do chodzenia po ulicy, lecz wyprowadzimy je poza miasto lub chociaż do parku. Naturalnie dotyczy to dzieci starszych, które już dobrze samodzielnie chodzą. Dzieci, pozostające w wózku lub, które niepewnie stawiają nóżki muszą mieć paltociki lżejsze. Dla nich nadają się welwety, zamsze, sukienka, kasza i inne niezbyt ciężkie materjały. Kolory naturalnie jasne. Ponieważ jednak małe dzieci używają mniej ruchu niż starsze, paltociki ich muszą być cieplejsze, więc trzeba je lekko podbić wątoliną lub pod paltocik włożyć ciepły sweterek. Zazwyczaj jednak mamusie zbyt ciepło ubierają dzieci. Na piękne dni wrześniowe najczęściej wystarczają wełniane sweterki, których fasony i sposób wykonania podajemy stale w „Radach Praktycznych“, palta jesienne należy wkładać dopiero w drugiej połowie października i w listopadzie.

O ile mamusia chce ubrać swą córeczkę elegancko i według ostatniej mody, to może jej zrobić płaszczyk z sukienka, welwetu lub kasza i przybrać wyszyciem kolorowem lub aplikacją, a nawet kolorowym jedwabiem. Fason fantazyjny lub kloszoszowy. Do takiego płaszczyka zastosowuje się sukienkę w tym samym tonie, przybraną tak jak płaszczyk. Wzory takich „kompletów“ podawaliśmy już w „Radach Praktycznych“. Są one bardzo modne i na sezon jesienny. A więc naprzykład: płaszczyk i sukienka z „kasza“ koloru piaskowego, przybrane jedwabiem czerwonym w dwóch cieniach lub płaszczyk z żółtego (cytrynowego) sukienka, przybrany ciemno szafirowem wyszyciem, sukienka taftowa żółta ozdobiona takiem samem wyszyciem jak i płaszczyk. Połączenie żółtego z szafirowym jest w obecnym sezonie bardzo modne. Ślicznie też wygląda płaszczyk z welwetu hortensja z białym futrzanym kołnierzykiem i sukienka woalowa lub

z crêpe de Chine w tym samym kolorze.

Pamiętać jednak należy, że są to ubrania „od święta“, gdy dziewczynka idzie z wizytą lub na krótki popołudniowy spacer. Na dzień powszedni, do parku lub na wieś trzeba dziecko ubrać tak, aby mogło swobodnie biegać, grać w piłkę, toczyć kółko i by go nie trzeba było męczyć ciągłem napomnieniem „Haneczko, uważaj bo zniszczysz nowy płaszczyk“.

KUCHNIA DZIECIĘCA

RYŻ ZE ŚMIETANĄ.

Oparzyć ¼ kilo ryżu i ugotować na sypko na mleku, wymieszać z cukrem i postawić na lodzie, lub do piwnicy, aby dobrze ostygł. Ubić świeżą kwaśną śmietanę z cukrem, wyłożyć ryż na półmisek, oblać dokoła śmietaną i podać do stołu. Jest to ulubiona potrawa dzieci. Można jeszcze ryż polać sokiem. Dla małych dzieci nie należy dawać śmietany tylko sok owocowy. Ryż jest jedną z legumin, których nie należy dzieciom odmawiać, bo zdrowy i pożywny.

LEGUMINA CZEKOLADOWA.

Cztery żółtka ubić dobrze z 2 łyżkami cukru i wsypać 5 deka czekolady waniljowej i łyżeczkę mąki kartoflanej, z białek ubić twardą pianę i wszystko dobrze wymieszać, włożyć do wysmarowanego masłem rondla i wysypanego bułeczką i wstawić w niezbyt gorący piec na ½ godziny. Podaje się z sosem śmietankowym.

KISIELKI OWOCOWE.

Jedną z najsmaczniejszych potraw w czasie lata są kisielki owocowe. Aby zrobić kisiel owocowy rozgniata się owoce (np. poziomki, truskawki, maliny i t. p.) na misce, zagotowuje z niewielką ilością wody i słodzi do smaku. Następnie rozprowadza się wodą, aby mieć 3 szklanki płynu. Tak przygotowany sok dzieli się na 2 części, jedną część np. dwie szklanki zagotowuje się, trzecią miesza się z trzema łyżkami mąki kartoflanej i wlewa do dwóch poprzednich, mieszając ciągle na ogniu, póki nie odstanie od rondla. Potem należy wlać do formy lub na salaterki i wstawić do piwnicy, gdy zupełnie zimny, podaje się na stół z sosem śmietankowym lub z mlekiem. Kisielek z wisien (bardzo dobry) robi się w ten sam sposób, tylko sok otrzymujemy, zalewając wiśnie wodą, (tylko tyle, aby je pokryła) i gotując przez kilka minut. Mąki kartoflanej można dać mniej lub więcej zależnie od tego, czy dzieci lubią kisiel rzadszy czy gęściejszy.

Redaktorzy: Dr. R. Barański i W. Pelczyńska.
Górnośląska 20, tel. 401-24. Konto P. K. O. 14555.

Drukarnia „Kobiety Współczesnej“. Marszałkowska 148.